

רע"פ 4865/16 - בולוס רוחנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4865/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
בולוס רוחנה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה, מיום 26.5.2016, בעפ"ת
18443-04-16, שניתן על ידי כב' השופטת ר' בש

עו"ד רפי רויטגרונד

בשם המבקש:

עו"ד עדי שרף

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש), בעפ"ת 18443-04-16, מיום 26.5.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דין מיום 27.1.2016, ועל גזר דין מיום 29.2.2016, של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כ' פאר גינת).

רקע והליכים קודמים

2. בכתב אישום אשר הוגש נגד המבקש נמסר, כי ביום 15.8.2014, נהג המבקש ברכבו בקריית אתא, וכאשר נעצר על ידי עמוד 1

המשטרה לבדיקה, נמצא אצלו ריכוז אלכוהול של 350 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף. על כן, יוחסה למבקש עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה), יחד עם תקנה 169ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה).

3. לאחר ניהול משפט הוכחות, הורשע המבקש בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום. במסגרת ההליך המשפטי בבית משפט השלום לתעבורה (להלן: בית המשפט לתעבורה), העלה המבקש, בין היתר, טענות הנוגעות לקבילותן של הראיות שהוגשו באשר לפלטי הכיול של מכשיר הינשוף (ת/10-11, להלן: פלטי הכיול), כמו גם לגבי תעודת בלון הכיול, באמצעותו כויל מכשיר הינשוף (להלן: תעודת הבלון) (ת/12). בתוך כך, טען המבקש כי הוגשו לבית המשפט העתקים של המסמכים בלבד, ולא המקור שלהם; וכן, כי המסמכים לא הוגשו על ידי מי שערך אותם.

4. בהכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה, שניתנה ביום 27.1.2016, דחה בית המשפט את טענותיו של המבקש העוסקות בקבילות הראיות שהוגשו, בנוגע למכשיר הינשוף. אשר לטענה כי הוגשו העתקים של המסמכים ולא המקור, הטעים בית המשפט לתעבורה, כי אין בכך בכדי לפגום במהימנות הראיות. זאת, כיוון שניתנה למבקש אפשרות לעיין במסמכים המקוריים, והוא בחר שלא לעשות כן. כמו כן, ציין בית המשפט לתעבורה, כי פלטי הכיול (בניגוד לפלטי הבדיקה של המבקש עצמו) אינם משמשים כראיה בתיק זה בלבד, ועל כן, לא ניתן לצפות כי המשיבה תגיש בכל תיק, בו נדרשים פלטי הכיול, את הפלטים המקוריים. בהתייחס לקבילותה של תעודת הבלון, הטעים בית המשפט לתעבורה, כי אין מחלוקת שמדובר בצילום של מסמך שנערך באנגליה, שם מיוצרים הבלונים המשמשים לכיול ולאומות של מכשיר הנשיפה; וכן, כי תעודת הבלון הוגשה על ידי מי שאינו עורכו של המסמך. ואולם, לשיטתו של בית המשפט לתעבורה, אין בכך בכדי לפגום בקבילותן של תוצאות בדיקת הינשוף, וזאת, בין היתר, כיוון שהמבקש לא עמד על הגשת תצהיר, ועל חקירתו של המצהיר מאנגליה, באופן מפורש. בית המשפט לתעבורה הוסיף וקבע, כי בתיקים מן הסוג הזה, בהם נאשם עומד על הגשת תצהיר של נציג מאנגליה, וחקירה של עורכו, עליו להעלות את דרישתו במפורש, וזאת כיוון ש"אין אפשרות מעשית להגיש בכל תיק תצהיר, כפי שאין אפשרות מעשית להביא בכל תיק את המצהיר, מאנגליה, לעדות". לתוצאות בדיקת הינשוף, שהראו, כאמור, כי רמת האלכוהול בדם של המבקש היתה מעל לכמות המותרת בחוק, צרף בית המשפט לתעבורה ראיות מחזקות נוספות, אשר עומדות לחובתו של המבקש. בכלל זה, התייחס בית המשפט לתעבורה לבדיקת המאפיינים שנערכה למבקש, הגם שהיתה ברובה תקינה; לאמירותיו של המבקש לשוטרים שערכו אותו, כי הוא מבקש מהם להתחשב בעבודתו ובפרנסתו (דברים, שלשיטתו של בית המשפט לתעבורה, אינם מתיישבים עם חפותו של המבקש); לעובדה כי נדף "ריח אלכוהול קל" מפיו של המבקש בעת שעוכב; לסתירה שנמצאה בין הריח שנדף ממנו, לבין טענתו של המבקש, כי הוא שתה בקבוק בירה אחד, כעשר שעות עובר למועד הבדיקה, דבר אשר פוגם במהימנות גרסתו של המבקש; וכן להימנעותו של המבקש מלהעיד בבית המשפט. לנוכח האמור, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש בעבירה של נהיגה בשכרות.

5. ביום 29.2.2016, ניתן גזר דינו של המבקש. בית המשפט לתעבורה קבע, כי מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בשכרות נע מעונש הפסילה המינימלי בחוק, קרי, 24 חודשי פסילה, ועד ל-36 חודשי פסילה, תוך התייחסות לכמות האלכוהול שנמדדה בגופו של הנאשם. בבוא בית המשפט לתעבורה לגזור את עונשו של המבקש בתוך מתחם הענישה, נתן בית המשפט את דעתו לנסיבות המחמירות הבאות: לכך שהמבקש לא הביע חרטה על מעשיו ולא הפנים את חומרת התנהגותו; לעברו הפלילי של המבקש (הכולל 13 הרשעות תעבורתיות קודמות, כאשר מדובר במי שנהוג משנת 2002); לחומרת העבירה בה הורשע המבקש, ולסיכון שהיא טומנת בחובה לביטחונם של הנוסעים ברכב, ולהולכי רגל בקרבת מקום; וכן, לכמות האלכוהול שאינה מבוטלת, שנמצאה בדמו של

המבקש. לאור הנסיבות שתוארו לעיל, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: 27 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, בניכוי 30 ימי הפסילה המנהלית שהוטלה על המבקש; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בזמן פסילה; 4 חודשי פסילה על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, אחת העבירות בהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; וכן, קנס בסכום של 1,500 ₪.

6. המבקש הגיש ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לתעבורה, לבית המשפט המחוזי בחיפה. ביום 26.5.2016, ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש. בהתייחס לטענתו של המבקש, לפיה הוגשו העתקים של המסמכים הדרושים לעניין ולא המקור, הטעים בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט לתעבורה, לפיה המסמכים קבילים, מן הטעמים שפורטו בהכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה, כמתואר לעיל. זאת בפרט, לנוכח העובדה, שכלל הראיה הטובה ביותר רוכך ברבות השנים בפסיקתו של בית משפט זה. בית המשפט המחוזי דחה גם את טענותיו של המבקש, אשר נוגעות לתעודת הבלון, בקובעו כי יש להתייחס למסמך זה כאל רשומה מוסדית, לגביה נקבעו הקלות ראייתיות מסוימות בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות). לנוכח האמור, ובהינתן יתר הראיות התומכות שפורטו לעיל, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, בנוגע להכרעת הדין. בית המשפט המחוזי דחה גם את ערעורו של המבקש בנוגע לגזר הדין, בציינו כי בית המשפט לתעבורה התחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש, ועל כן השית עליו עונש העולה, אך במעט, על תקופת הפסילה המינימלית על פי חוק. אשר על כן, לשיטתו של בית המשפט המחוזי, אין מקום, במקרה דנן, להתחשבות נוספת במבקש, וזאת בפרט לאור חומרת העבירה. בית המשפט המחוזי קבע, כי על המבקש להפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד ליום 8.6.2016, ובהסכמת הצדדים, נדחה המועד ליום 20.6.2016.

הבקשה לרשות ערעור

7. ביום 16.6.2016 הוגשה הבקשה לרשות ערעור, יחד עם בקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה שהושת על המבקש, שהתקבלה על ידי ביום 19.6.2016. במסגרת הבקשה, חזר המבקש על עיקרי טענותיו, הנוגעות לקבילות הראיות שהוגשו בעניין כיול מכשיר הינשוף. בפרט, טען המבקש, כי בית המשפט לתעבורה שגה בקביעתו, לפיה יש להודיע, כבר בתחילת ההליך, כי הנאשם מתכוון לדרוש כי יוגש תצהיר על אודות תעודת הבלון. זאת, כיוון שהתצהיר נמצא בידי המשיבה דרך קבע, ואין כל בעיה לצרפו. המבקש הוסיף וטען, כי הקביעות שנעשו על ידי הערכאות הקודמות נוגדות את ההלכה שנקבעה בפסק דינו של בית משפט זה ברע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל (5.7.2012) (להלן: עניין שרביט), במסגרתו נערך דיון מעמיק בשאלת קבילותה של תעודת הבלון. למען שלמות התמונה יצוין, כי בעניין שרביט נאמרו, בין היתר, הדברים הבאים:

"בתיקים בהם תתעורר בעתיד מחלוקת דומה [מחלוקת באשר לתקינות מכשיר הכיול, קרי, תעודת הבלון - א.ש.], מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפקודה להוכחת קבילותה של הראיה המוסדית בדרך הרגילה, בתצהיר שיוגש מטעם היצרן, ובמידת הצורך בהבאת המצהיר לחקירה. מאליו יובן, כי אם יוזמן המצהיר לחקירה שלא לצורך עשוי המזמין לשאת בעלות שתהא כרוכה בכך. מטבע הדברים די יהא בהוכחה חד-פעמית כאמור כדי להכשיר בעתיד הגשת התעודה הנלווית למיכלי הגז כראיה, שכן ההוכחה תתייחס לתקינות כל אותן התעודות המתייחסות לכלל המיכלים. יתכן אף, ואין אנו מכריעים בכך, שיהא די בעדותו של

היבואן, באשר לבדיקה שהוא עצמו עורך, במיכלים, ככל שהוא מנפיק תיעוד משלו. בירור עובדתי זה ישלים את התשתית העובדתית שכבר זכתה לאישור בבתי המשפט באשר להפעלת מכשיר הנשיפה עצמו" [ההדגשות שלי - א.ש.].

לטענת המבקש, מאז ניתן פסק הדין בעניין שרביט ועד היום, לא הוגש מטעם המשיבה תצהיר, לגביו נחקר עורכו, שיש בו כדי להוכיח כי תעודת הבלון היא בגדר "רשומה מוסדית". לפיכך, סבור המבקש, כי גם במקרה דנן המשיבה לא עמדה בנטל להוכיח כי תעודת הבלון היא אכן רשומה מוסדית. בנוסף, חזר המבקש על טענתו, כי הוגשו העתקים בלבד של הראיות הרלוונטיות ולא המקור שלהן, ולכן הראיות אינן קבילות. כמו כן, העלה המבקש טענות בנוגע לחומרת העונש שנקבע בעניינו, ובין היתר, טען המבקש כי מדובר באירוע חד פעמי מבחינתו; כי הוא נזקק לרכבו לצורך פרנסה; וכי כמות האלכוהול שנמדדה אצלו אינה גבוהה.

תגובת המשיבה לבקשה

8. המשיבה הגישה את תגובתה לבקשה לרשות ערעור ביום 27.7.2016, ובמסגרתה טענה, כי יש לדחות את הבקשה, מן הטעם שהסוגיה, אותה מעלה המבקש, הוכרעה כבר בעניין שרביט, ואין מקום להידרש אליה פעם נוספת. המשיבה הבהירה בתגובתה, כי בעקבות פסק הדין בעניין שרביט, הוכן תצהיר באישור קונסולרי (תצהיר שנחתם באנגליה), אשר תורגם על ידי נוטריון, והוא הוגש במספר הזדמנויות לערכאות שונות (התצהיר עצמו אף צורף לתגובת המשיבה). בכך, סבורה המשיבה כי היא מילאה אחר התנאים שנקבעו בעניין שרביט, שפורטו לעיל. המשיבה ציינה בנוסף, כי בשני מקרים בלבד התבקשה התייצבותו של המצהיר לחקירה, אך במקרה אחד הבקשה התייתרה לאחר שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ובמקרה האחר – לא הופקד סכום הכסף שנקבע להבטחת כיסוי הוצאות זימון העד.

ביום 3.8.2016, הוגשה תשובתו של המבקש לתגובתה של המשיבה, ובמסגרתה הוא הבהיר כי טענותיו בבקשה אינן מופנות כלפי אי הגשת תצהיר מטעם המשיבה, אלא כלפי אי הגשת תצהיר מטעמה, שעורכו נחקר בבית משפט.

דיון והכרעה

9. למקרא האמור בבקשה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. זאת, לאחר ששוכנעתי כי הבקשה אינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, אשר חורגת מעניינם של הצדדים; וכן לא קיים חשש, במקרה דנן, לאי צדק מהותי או לעיוות דין אשר יורד לשורשו של ההליך המשפטי (רע"פ 4965/16 נ.ש.מ.ע. אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל (25.8.2016); רע"פ 5766/16 ניוני נ' מדינת ישראל (23.8.2016); רע"פ 6285/16 בן חמו נ' מדינת ישראל (18.8.2016)). כמו כן, עונשו של המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, ובוודאי שאין מדובר בחריגה קיצונית ממדיניות זו (רע"פ 5712/16 אייזנבאך נ' מדינת ישראל (17.8.2016); רע"פ 6087/16 אבו דיאב נ' מדינת ישראל (11.8.2016); רע"פ 5798/16 עובדיה נ' מדינת ישראל (26.7.2016); רע"פ 5771/16 עיאס נ' מדינת ישראל (26.7.2016)). בטעמים אלו בלבד, יש כדי לדחות את הבקשה.

10. למעלה מן הצורך, אציין, כי לאחר עיון בתגובתה של המשיבה, שוכנעתי כי המשיבה עמדה בתנאים שנקבעו בעניין שרביט,

בנוגע להגשתה של תעודת הבלון. כפי שנקבע בעניין שרביט, אין הכרח בהתייצבות המצהיר מאנגליה למתן עדות, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, בבואו לדון בטענה הנוגעת לקבילותה של תעודת הבלון. כפי שעולה מתגובת המשיבה, התצהיר המדובר הוגש במסגרת הליכים משפטיים אחרים, כאשר הדבר התבקש בהליך המסוים. בענייננו, אינני סבור, כי היה צורך בהתייצבות המצהיר האנגלי, שעה שהדבר לא התבקש במפורש. אשר לעונשו של המבקש, סבורני כי הוא ראוי ומאוזן, ולא מצאתי מקום להתערב גם בעניין זה.

11. הבקשה נדחת, אפוא. ההחלטה מיום 19.6.2016, בדבר עיכוב ביצוע עונש הפסילה, מתבטלת בזאת. על המבקש להפקיד את רישונו בבית המשפט השלום לתעבורה בחיפה, וזאת עד ליום 12.9.2016.

ניתנה היום, כ"ה באב התשע"ו (29.8.2016).

ש ו פ ט